

Zaměřeno na Království

Roč. 28 č. 5

Anthony Buzzard, editor

Únor, 2026

Co máme na mysli pod pojmem "znovu zrozen"?

Téměř každý zná Jana 3. Jde o slavný rozhovor mezi Ježíšem a předním rabínem, který měl vědět, co znamená být **znovu zrozen** nebo **narozen shůry**, ale nevěděl to (v. 9-11) Nikodém, který se bál, že ho jeho přátelé uvidí, jak se stýká s "neortodoxním" či "pochybným" rabínem Ježíšem, přišel v noci. Nikodém byl natolik poctivý, že věděl, že nikdo by nemohl dělat úžasné zázraky, které dělal Ježíš, kdyby s ním nebyl pravý Bůh a nepověřil ho (v. 2: "přišel od Boha", tj. z Božího pověření, což ani vzdáleně neznamena, že Ježíš žil před svým narozením!).

Ježíš poskytl nejzákladnější lekci. Pokud nejsme **narozeni znovu** nebo narozeni shůry, tedy z Boží stvořitelské činnosti, nemůžeme nikdy spatřit nebo zažít Boží království. To znamená: Nemůžeme být spaseni. Nemůžeme pochopit Království nyní a nezískáme nesmrtnost v Království, až se Ježíš vrátí. To jsou obrovské otázky – jediné, na kterých nakonec záleží!

Ježíš učinil **znovuzrození** z vody a ducha podmínkou pro to, aby člověk mohl ochutnat moc Království nyní a získat nesmrtnost v budoucím Království. Izraelské Písmo (Nikodém by to měl vědět) hovoří o vylití ducha v Izaiášovi 32:15-20. On i Izrael měli vědět o obnovujícím účinku a moci ducha. Hebrejská Bible je plná úžasných proroctví o zářivé budoucnosti po vykonání trestu. Izaiáš předpověděl, že „jednoho dne **z výšin nebes do nás vdechne duch**, až se nížiny rozrostou jako sad a sady jako les; pak spravedlnost naplní nížiny a poctivost sady, a spravedlnost nám přinese blahobyť; poctivost nám zajistí bezpečí. Můj lid bude mít domovy míru, bude odpočívat v domech bez rušení. Ach, šťastný lid...“ (překlad Moffatta)

To bylo slíbené znovuzrození shůry, duchem, které Ježíš oznámil před celosvětovým příchodem Božího království. Pokud chceme být v tom království, až přijde při dru-

hém příchodu, musíme se znovu zrodit nyní, přijmout ducha nového života a být způsobilí zdědit Boží království, až se Ježíš znovu objeví. Obnova, nebo znovuzrození, se musí stát nyní, před velkou obnovou světa. Ježíš hovořil o tomto přicházejícím znovuzrození celého světa v Matoušovi 19:28 a Pavel v Titovi 3:5 učí o naší potřebě obnovy skrze očistění a znovuzrození skrze svatého ducha.

Ježíš a Pavel ovšem učili stejné spásné evangelium a oba znali Izaiáše 51:16 a 65:17-25, kde se dočteme o velkém příchodu nové společnosti na zemi, nových nebesích a nové zemi, novém světovém řádu s hlavním městem v Jeruzalémě. To vše je materiál evangelia Království, kterému máme věřit v reakci na příkaz, abychom „činili pokání a věřili Božímu evangeliu Království“ (Marek 1:14-15).

Ježíš a Pavel si byli velmi dobře vědomi dopro-vodného textu v Izajáši 32:1: "Jednoho dne bude Král vládnout spravedlivě s knížaty, která vládnou poctivě."

Naším údělem je, jak říká celá řada míst Písma, pomáhat Ježíši při organizaci a správě této nové společnosti na zemi. Křesťanství nikdy nebylo a není o tom, že "po smrti půjdete do nebe jako beztělesný duch". Vždy šlo a jde o to, aby spolu s Ježíšem a všemi věrnými všech věků zdědilo, vlastnilo a spravovalo obnovenou krajinu a zemi (Mt 5:5; Zj 5:10; 20:1-6), až se Mesiáš vrátí..

Pro ilustraci se zeptejte svého přítele: „Kde bys chtěl být v budoucnosti?“

„Doufám, že budu s Ježíšem v nebi,“ odpoví pravděpodobně.

Pak mu oponujte: „Proč chceš jít do nebe, když tam Ježíš nebude?“

Mnozí návštěvníci církve mají k biblickému pohledu na budoucnost velmi daleko! Tím méně chápou křesťanský úděl, smysl našeho současného výcviku a soužení vzhledem k našemu vyvolení do královského úřadu v budoucím Království. Rozjímáte často nad Zjevením 2:26-27 a 5:10: Ježíš ustanovil právě věřící "královstvím kněží" (Zj 1:6) a oni

"budou vládnout jako králové **na zemi**" (Zj 5: 10). Tábor svatých bude na zemi (Zj 20:9). Daniel 7:18, 22, 27 je klíčovou pasáží pro představení evangelia. Přejde čas, kdy "svatí budou vlastnit království a všechny národy a lidé **jim** budou sloužit a poslouchat **je**". (Dan 7:27). Zopakuj to, protože o těchto úžasných nabídkách se toho ví tak málo: "Královská moc, svrchovanost a velikost všech království **pod nebem** bude dána svatému lidu [svatým] Nejvyššího. **Jejich** královská moc bude trvat navěky a každá říše **jim** bude sloužit a poslouchat **je**". (Dan. 7:27, Revised English Bible).

Požádejte svého pastora, aby o tom všem obšírně kázal. Pro účast na nesmrtelnosti a vládě v přicházejícím pokojném Božím království se *musíme* znovu narodit, řekl Ježíš. Je Jan jediným spisovatelem, který se tímto základním tématem zabýval? Určitě ne. Matouš, Marek a Lukáš byli stejně zaujati veledůležitou otázkou znovuzrození a zaznamenali, jak Ježíš pojednával o stejném tématu, když hovořil o **semeni**, které se musí usadit v našem srdci, aby došlo k novému zrození. Jedná se o zemědělský obraz, který je nám všem dobře známý. Ježíš v rozhovoru s Nikodémem použil *biologický* pojem znovuzrození semenem, získání nového rodového původu.

Boží evangelium o království

Mnoha vašim přátelům bylo řečeno, že **znovuzrození** zahrnuje "přijetí Ježíše do svého srdce". Tento pojem je často velmi vágní a umožňuje nejrůznější domněnky. Zcela mu chybí jasnost a konkrétnost Ježíšova učení evangelia o Království. Víte, Ježíš začíná svou službu výzvou, aby všichni "činili pokání, **protože se blíží Boží království**" (Mk 1:14-15). A co víc, Marek toto Ježíšovo kázání nazývá hlásáním Božího evangelia (Mk 1:14). Neexistuje žádná vyšší autorita než tato! Lidé v Ježíšových dobách **věděli, co znamená Boží království**. Znamenalo velkou nadcházející dobu, kdy Bůh dosadí svého vyvoleného Mesiáše na obnovený Davidův trůn v Jeruzalémě, což povede k mí-

ru a odzbrojení světa (Luk 1:33; 2:25; Iz 2:1-4; Sk 1:6 atd.).¹

"Boží evangelium" je úžasně sjednocující klíčová fráze a název Nové smlouvy. Ježíš oznámil "**Boží evangelium**" (Marek 1:14-15). Evangelium pouze "nesdílel" nebo nenavrhoval! Prikázal věřit v toto evangelium o Království a v žádné jiné. Pavel celé své učení v listu Římanům zarámoval tím, že ho nazval "Boží evangelium" (Řím 1:1; 15:16). Pavel často hlásal Boží evangelium bez finančních nároků (2 Kor 11:7). V 1 Tes 2:2, 8, 9 a 1 Pet 4:17 je Boží evangelium nejdražší informací pro celé lidstvo.

Ježíš hlásal toto království a poté následovala tato naléhavá slova: „Čiňte pokání [radikálně změňte své smýšlení a svůj život] a **věřte evangeliu o království**.“ Příklad je jasný – Mesiáš nám prikazuje věřit evangeliu o království. Jinými slovy, máme věřit v Boží velký plán pro nás a pro všechny ostatní. Tam začíná víra (přesvědčení). Tam začíná „poslušnost víry“. (Řím. 1:5; 16:26; Heb. 5:9). Jak dnes víme, zahrnuje **víru v obětní, zástupnou smrt Ježíše za odpuštění hříchů a samozřejmě také v jeho vzkříšení třetího dne**. K tomu se samozřejmě přidává víra v Ježíšovo současné postavení po pravici Otce v nebi. (**Ž 110:1**, atd.). Mesiáš po pravici je „můj pán“, nikoli „můj Pán“, jak je nesprávně uvedeno v mnoha verzích. Ježíš je „můj pán“ Mesiáš, Mesiáš-pán z Lukáše 2:11 a 1:43: „můj pán“ (srov. Jan 20:13).

Jednoduchou pravdu o evangeliu spásy dobře vystihuje verš Hebreům 2:3. Ten nás učí, že Ježíš byl **prvním** hlasatelem **evangelia spásy**. Hebreům 5:9 uvádí tuto jednoduchou tezi: "Spása je založena na **poslušnosti Ježíši**." Přesně totéž řekl Ježíš v Janovi 3:36. Staví před nás jasnou volbu: buď **věřit** v Syna, nebo ho **neposlouchat**. Uvěřit Ježíši znamená získat "život budoucího věku" (nejasně a špatně přeloženo jako "věčný život"). Neuposlechnout Ježíše znamená být pod Božím hněvem. (Jn 3:36). Právě proto Pavel definuje pravou víru jako "**poslušnost víry**" (Řím 1:5). Víra není skutečnou vírou,

¹ Billy Graham napsal, že křesťanskou nadějí je "leštit duhy" v nebi a "připravovat nebeské pokrmy" (*Hope for the Troubled Heart*, str. 214). Dom-

níváme se, že by to mělo čtenáře upozornit na to, jak moc se někteří vzdělili od biblické mysli Krista

pokud nejde ruku v ruce s poslušností, a poslušnost bez víry a přesvědčení o evangeliu, jak ho hlásali Ježíš a Pavel, není poslušností. (Příkaz, abychom byli všichni pokřtěni ve vodě a prokázali tak svou oddanost Bohu a Ježíši, je také jedním z neoddiskutovatelných požadavků NZ: Sk 2:38; 8:12 atd.)

Přemýšlejte o tom, jak bibličtí autoři dávají věci dvojnásobně najevo a zdůrazňují je. Svě texty rámuje stejným klíčovým pojmem. Jinými slovy, začínají a končí to, co chtějí říci, opakováním stejné myšlenky. To je vynikající způsob, jak učit systematicky a efektivně.

Všimněte si, jak Ježíš v blahoslavenstvích začíná zmínkou o Království a doplňuje řadu paralelních výroků odkazem na Království (Mt 5:3-10). Není tedy divu, že Ježíš pronesl tato úžasná cílená slova evangelia: "Hledejte především Boží království a všechny jeho způsoby správného jednání, a to všechno vám bude přidáno". (Mat. 6:33). Stejně tak je to s Pánovou modlitbou: Království je na začátku i na konci. Ježíš oznámil své zásadní, oči otevírající, kariérní prohlášení slovy: "Musím hlásat [jsem božsky nucen hlásat] evangelium o Království i v jiných městech: **proto mě Bůh pověřil**" (Lk 4:43). To je i naše křesťanské pověření (Mat. 28:19-20).

Semeno: Evangelium království

V podobenství (ilustrativním příběhu) o **rozsévači a semeni** Ježíš vycházel ze starozákonní myšlenky, stejně jako když mluvil o narození z ducha (srov. Iz 32). Ježíš velmi dobře znal nesmírně nadějná slova Jeremiáše 30 a 31, kapitoly překypující vyhlídkou na národní radost a obnovu Izraele po budoucí době velkého soužení, "době Jákobova trápení" (Jer 30:7). V Jeremiášovi 31:27-31 Ježíš četl tato slova:

"Přicházejí dny, je výrok Pána, Boha, kdy **oseji** Izrael a Judu **semenem** člověka a dobytka. Jako jsem nad nimi bděl s úmyslem strhnout a vykořenit, zbořit a zničit a způsobit pohromu, tak nyní [v onom budoucím čase] budu nad nimi bdít, abych je **budoval** a **sázel**... Přicházejí dny, kdy s izraelským a judským lidem uzavřu novou smlouvu."

Setba je symbolem prosperity a potomstva. Nyní si všimněte Ozeáše 2:23: "**Zasej** jej [Izrael] pro sebe v zemi a budu milovat tu,

kteřá nebyla milována, a řeknu těm, kteří nebyli mým lidem: 'Jsi můj lid', a oni řeknou: 'Ty jsi můj Bůh'."

Ježíš tato slova dobře znal (vyrůstal při jejich četbě a rozjímání o nich) a jako Mesiáš viděl svůj úkol, který měl pomocí spásného evangelia o Království **zasít a zasadit** mezinárodní Boží lid před budoucím obnovením Izraele a Judska. Ježíš vyšel, aby **zasel semeno znovuzrození a obrácení**, zárodek budoucí nesmrtnosti. Snažil se způsobit znovuzrození a změnu smýšlení lidí, přičemž nabídku učinil *nejprve* Židům a poté celému světu. Prostřednictvím Velkého pověření Ježíš vytvářel nový mezinárodní Boží lid, svatý. Tento proces vyžaduje znovuzrození pod vlivem tvůrčího ducha Božího působícího skrze evangelium Království. Zasévání a sázení králů a vládců bylo zcela biblickým pojmem (Iz 40:23-24).

Otázka znovuzrození skrze ducha a semeno je rozvinuta v Ježíšově slavném podobenství o rozsévači a semeni. Semeno, které je třeba zasít do našich srdcí a myslí, je rozpoznáno a definováno jako "slovo [evangelium] o Království" (Mt 13:19). Lukáš to zkracuje na prosté "Boží slovo" (Lk 8:11) a Marek to připomíná jako "slovo" (Mk 4:14). Chybná definice tohoto evangelia/slova je zdrojem veškerého klamu. „Slovo“ nebo „Boží slovo“ rozhodně není jen synonymem pro Bibli, která je v Bibli nazývána „Písmo“.

Poslechněte si Ježíšova slova z Lukáše 8:11-12. Ježíš začal definicí evangelia jako "Božího slova". Poté s největší pozorností sledujte Ježíšovo úžasné učení: "Semeno podél stezky znamená ty, kdo slyší slovo [evangelium o Království, Mt 13:19], a pak přijde Ďábel a odejme slovo [evangelium] z jejich srdcí ze strachu, že by mu **uvěřili** a **byli spaseni**" (Lk 8:12). Tento text, říkával jsem studentům, by se měl kázat každou neděli několikrát! Je to brilantní shrnutí spásného evangelia, poselství, které rozhoduje o tom, zda nakonec získáme nesmrtnost v Království! Ano, nesmrtnost! Největší problém v našem životě – zdaleka. Evangelium je něco, co je třeba poslouchat! "Ti, kdo odmítají **poslouchat** evangelium našeho pána Ježíše" (2 Tes 1:8), jsou neobrácení, nespaseni. Evangelium musí být ovšem definová-

no, než je možné ho rozumně poslouchat.

Skrze mnohá soužení

Pro Ježíše byli a jsou příjemci znovuzrození skrze toto semeno cvičení, vychovávání a připravování pro královský úřad v nadcházejícím Království. Tento proces získávání místa v budoucím Království má probíhat "skrze mnohá soužení" (Sk 14:22). Navy Seals jsou cvičeny a zkoušeny v těch nejtěžších podmínkách. Také vládcí budoucí světové vlády musí být různými způsoby testováni a zkoušeni. Ježíš a Bůh sledují svůj lid "rentgenovým" očima a zkoušejí srdce a mysl, což je činnost, kterou nyní Ježíš sdílí s Jahvem (Ž 7:9; Zj 2:23; Jer. 17:10). Bůh "hledá muže a ženy, kteří by ho uctívali v duchu a pravdě" (Jan 4:23-24). Chce pro svou vládu lidi, kteří se vzdají všeho pro uřednictví jeho Syna. Ježíš řekl, že pokud nejsme ochotni vzdát se pro něj všeho, nemůžeme být ani jeho učedníky (Luk 14:26).

Nabádal nás k tomu těmito varovnými slovy: "Snažte se, bojujte, abyste vešli [do Království] těsnými dveřmi" (Lukáš 13:24). "Úzká je brána a úzká cesta, která vede k Životu, a těch, kdo je najdou, je málo." (Mt 24:12). A nyní přísné varování: "Dávejte si pozor na falešné proroky [falešné kazatele], kteří k vám přicházejí převlečení za ovce, zatímco pod povrchem jsou to divocí vlci. ... Ne každý, kdo mi říká 'pane, pane', vejde do Království nebes [Království Božího], ale jen ti, kdo plní vůli mého nebeského Otce. Až ten den přijde, mnozí mi řeknou: 'pane, pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali, nevyháněli demony ve tvém jménu a nekonali ve tvém jménu mnoho zázraků?' Tehdy jim otevřeně řeknu: '**Nikdy** jsem vás neznal. Jděte mi z očí, vaše skutky jsou zlé.'" (Mat. 7:14-23).

Ještě jednou vidíme potřebu "poslušnosti víry pro spásu". Nejprve máme být poslušní Božího evangelia o Království (Mk 1:14-15). Nenechte se nikým zmást tvrzením, že pro nás existuje jiné evangelium! Pavel vždy hlásal **stejně evangelium o Království** jako Ježíš (Židům: Sk 19:8; 20:25; 28:23; všem ostatním: 28:30-31; srov. Filip ve Sk 8:12). Pavel nazval své spásné evangelium stej-

ným názvem jako evangelium o Království, které hlásal Ježíš v Markovi 1:14-15. Nazval ho Boží evangelium (Řím 1:1; 15:16). Pozorně si všimněte, že Pavel vůbec nerozlišoval mezi **evangelium o Boží milosti a kázáním evangelia o Království** (Sk 20:24-25). Hlásat jiné evangelium nebo než jediné evangelium o Království nebo mu propadnout znamená vystavit se prokletí (Gal. 1:8-9).

Stejně semeno a znovuzrození u Petra

Málokdo si zřejmě uvědomuje, že Petr, který celé hodiny naslouchal evangelijnímu učení a kázání svého učitele Ježíše, zopakoval celý příběh podobenství o semeni a rozsevači. Můžeme si ho přečíst v 1. listu od Petra 1:22-25. Začíná takto:

"Protože jste se očistili v poslušnosti pravdě [uvěřili jste evangeliu o Království a řídili se jím, Sk 8:12], vytvářejte upřímnou náklonnost ke svým spolukřesťanům, milujte se navzájem z celého srdce a ze všech svých sil. **Znovu jste se narodili** ne ze smrtelného, ale z nesmrtelného semene skrze živé a trvalé Boží slovo. Jak říká Písmo: 'Všichni smrtelníci jsou jako tráva, všechna jejich sláva jako polní kvítí. Tráva usychá a květiny opadávají, ale slovo Pána [evangelium] trvá navěky', a toto slovo je evangelium [o Království, Mt 13:19], které vám bylo zvěstováno."

Petr byl vynikajícím Ježíšovým žákem. Je uveden na vedoucím místě mezi Dvanácti (Mt 10:2). Slyšel Mesiáše kázat evangelium o království/podobenství o rozsevači znovu a znovu, dokonce i z lodi lidem stojícím na pláži! Petr zde spojuje myšlenku "**narodit se znovu**" se **semem**. Pozastavte se zde nad tím, že každý, kdo tvrdí, že se nemůžete znovu narodit až do budoucího vzkříšení, je velmi zcestný a je třeba se mu vyhnout! "Nenarodili jste se znovu z pomíjivého **semene**, ale ze **semene** nesmrtelnosti" (1 Pt 1:23). Zamyslete se nad touto úžasnou pravdou! Náš fyzický život pochází ze semene našich otců. Naše nesmrtelnost pochází ze semene nesmrtelnosti, které nám poskytl Bůh Stvořitel, Bůh a Otec Izraele a Ježíše.

Není tedy divu, že "se musíte znovu narodit", pokud chcete žít věčně (Jan 3:7). A "po znovuzrození" máme přikázáno vyhledávat mléko slova (nejsme tedy nenarozené

plody!): "Jako novorozenci byste měli toužit po čistém duchovním mléku, abyste jím prospívali a rostli ke spáse. Jistě jste zakusili, že Pán je dobrý" (1 Pt 2:2-3).

Petr pak Božímu lidu objasňuje, jaká je jeho skutečná identita jako věřícího: "Přijďte tedy k Ježíši, k živému kameni, který byl lidmi zavržen, ale Bohem vyvolen a má pro Něho velkou cenu. I vy jako živé kameny [jako ty z chrámové stavby] musíte být vybudováni v chrám a tvořit svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti příjemné Bohu skrze Ježíše Krista... **Jste vyvolený rod, královské kněžstvo, zasvěcený národ, lid, který si Bůh vyžádal za svůj**, aby hlásal slavné činy toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste vůbec nebyli lidem, ale nyní jste lidem Božím. Kdysi jste byli mimo jeho milosrdenství, ale nyní už mimo nejste." (1 Pet. 2:4-10).

Petr zde převzal znaky identity starověkého lidu Izraele a aplikoval je na mezinárodní pravou církev. Byl to Izrael, kdo byl určen, aby byl pro Boha kněžími a králi (Ex 19:6). Nyní je to mezinárodní církev, kdo tuto čest a výsadu přebírá. To však není vše: Izrael měl být zvláštním pokladem, který patří Bohu. A toto impozantní postavení je nyní přiznáno církvi v Galatským 6:16, Titovi 2:14 a 1 Pet 2:9.

Jediný národ, kterým byl Izrael, je nyní jediným svatým národem, církví. Těmto lidem Ježíš řekl: "Neboj se, malé stádce: Je to dobré zalíbení vašeho Otce **dát vám království**" (Lukáš 12:32). Království bylo odebráno Židům nepřátelským vůči Ježíši a dáno malému stádu, které nese ovoce ze semene Království (Mt 21:43).

V budoucnu se samozřejmě dočkají obnovy *také* nyní zaslepení a zatvrzelí **etničtí** Izraelité (viz Řím 9-11 a mnohá proroctví v hebrejské Bibli).

Petr je také nadšen osudem věrných, kteří podle Pavla v Římanům 2:7 mají "usilovat o slávu, čest a nesmrtelnost". Petr popisuje "naše **nové narození** [znovuzrození] v živou naději [budoucího království]" (1 Pet 1:3). Petr vyvažuje současné zkoušky a soužení, které přicházejí na všechny věřící, velikostí budoucího údělu křesťana: "Mnohem cennější než pomíjivé zlato je víra, která ob-

stojí ve zkoušce. Tyto zkoušky na vás přicházejí proto, aby se **vaše víra** ukázala hodna veškeré chvály, **slávy** a cti pro vás, až se zjeví Ježíš Kristus" (1 Pet 1:7). Ano, "pro **vás**!"

V Jakubovi

Jakuba, Ježíšova nevlastního bratra, stejně zaujalo základní učení o tom, jak získat nesmrtelnost v Království. Podal nám podobný obraz **znovuzrození**, přičemž místo o narození z matky psal: "Nemylte se, drazí přátelé. Každé dobré a velkorysé jednání pochází shůry [srov. 'narozený shůry' v Jan 3:5], od Otce, který stvořil nebeská světla. U něj neexistuje žádná odchylka, žádná hra pomíjivých stínů. On **nám dal zrození** skrze evangelium – slovo pravdy, podle svého vlastního plánu, abychom byli prvotinami Jeho nového stvoření." (Jk 1:16-18). Jakub měl nepochybně na mysli úděl křesťanů, který předpověděl Daniel: "Mnozí z těch, kdo spí v prachu země, se probudí, někteří **k životu budoucího věku** ['věčnému', 'věčný život', ve SZ asi 40krát] a někteří k potupě věčného zavržení [zničení v ohnivém jezeře]. Moudří vůdcové budou zářit jako jasná nebeská klenba a ti, kdo vedli lid po pravé cestě, budou jako **hvězdy** na věky věků" (Dan 12:2-3). Ano, Bůh má své hvězdy, které nelze srovnávat se světskou verzí!

1 Jan

Jan v 1 Jn 3.9 mluví se stejnou vášní o **Božím semeni** v křesťanském věřícím. Odkazuje přitom ovšem na podobenství o rozsevači. Bůh je rodičem všech pravých věřících prostřednictvím předávání semene nesmrtelného Boha vloženého do věřícího prostřednictvím **evangelia o Božím království, Božího evangelia**. V 1 Jn 5:1 se o Bohu mluví jako o "zploditeli, rodiči" a věřící jsou ti zplození, tj. znovuzrození z evangelia. Ježíš v 1 Jn 5:18 je jedinečným Synem, který byl zplozen, přiveden k existenci, a jako Boží Syn zázračným zplozením nyní chrání věřící, kteří byli zplozeni Bohem, tj. obnoveni (nečtěte zde KJV, který je v tomto verši značně zkomolen).

Pavel a semeno/evangelium

Pavel často hovořil o spáse, která pramení z téhož evangelijního slibu. "Vy, bratři a

sestry, jste děti [tj. znovuzrození] slibu" (Gal 4:28). "Slib" v tomto kontextu znamenal slib daný Abrahamovi, abrahámovskou smlouvu, která je základem novozákonního evangelia ("evangelium bylo Abrahamovi zvěstováno předem", Gal 3:8). Slib daný Abrahamovi se týkal majetku (země, království), potomstva (semene, Mesiáše) a blahobytu (všech možných požehnání). Slib Abrahamovi, jak říká Pavel, byl, že "zdědí svět" (Řím 4:13). (Viz článek „Slib Abrahamovi, že bude dědicem světa“ na focusonthekingdom.eu a moje kniha *Naši otcové, kteří nejsou v nebi*.)

Zde je totéž učení evangelia v Ef 1:13: "V Mesiáši jste i vy, když jste vyslechli poselství pravdy, evangelium o vaší spáse, a když jste mu uvěřili [srov. Mk 1:14-15: 'Čiňte pokání a věřte evangeliu o Království'], byli jste zapečetěni svatým duchem slibu [tj. vašeho budoucího dědictví Království]." A opět v Ef 2:12: "Pamatujte, že jste tehdy byli odloučeni od Mesiáše, vyloučeni ze společenství Izraele a cizí vůči smlouvám slibu, bez naděje a bez Boha [řecky ateisté!] ve světě. Dále říká, že nyní jsou jako věřící v Království součástí společenství pravého Izraele, pravého Božího lidu, spoluobčany svatých (Gal 6:16)

Pavel opakuje stále stejné téma. V Galatským 3:1-5 Pavel naléhá, aby pochopili, že duch je přijímán v reakci na inteligentní „naslouchání s vírou“ – inteligentní přijetí jediného evangelia Království. Ježíš nesmí být nikdy oddělen od svého kázání evangelia Království (1 Tim. 6:3; 2 Jan 9).

Duch, jak tak výstižně řekl Petr, je „dán těm, kdo poslouchají Boha“ (Skutky 5:32). A „duch je pravda“ (1 Jan 5:6), protože Ježíšova slova „jsou duch a pravda“ (Jan 6:63).

Důležitost tohoto tématu

Mnozí návštěvníci církve si Ježíše představují pouze jako toho, kdo zemřel a vstal z mrtvých. Tyto skutečnosti jsou ovšem pro evangelium naprosto zásadní, ale **nejsou celým evangeliem**. Smrt a vzkříšení jsou vybrány jako *jedny* z podstatných prvků evangelia, jak říká Pavel v 1. Korintským 15:1-3 (*en protois*). Ale Ježíš hlásal nejprve evangelium a dlouhou dobu Ježíš o své smrti a vzkříšení neříkal vůbec nic (viz Mt 16:21: "začal mluvit o své smrti"). Neustále

hlásal Království, stejně jako to dělal Pavel.

Ježíš položil základ celého evangelia tím, že hlásal evangelium o Království, které Marek definuje jako "Boží evangelium". Ježíšovým prvním příkazem bylo, že máme tomuto evangeliu o Království věřit. Tím začíná poslušná víra (Řím 1:5; 16:26).

Ježíš v **podobnosti o semeni a rozsěvači** rozvinul velkou spásnou pravdu evangelia o Království. Ježíš poznamenal, že žádné z jeho podobnosti nelze pochopit, pokud nejprve neporozumíme klíčovému podobnosti o rozsěvači (Mk 4:13). Pokání, obrácení a nový život jako příprava na nesmrtelnost v nadcházejícím Království jsou výsledkem tohoto poselství o semeni Království. V Markovi 4:11-12 Ježíš pronesl tato úžasná slova: "Bůh vám [pravým věřícím] dal tajemství [zjevený plán] Království, ale ti, kdo jsou venku, dostávají všechno v podobnostech [v tomto případě nepochopitelných záhadách a hádankách!], aby [cituje Iz 6:9-10] viděli, ale nechápali, a slyšeli, ale nerozuměli. Jinak [kdyby chápali], mohli by činit pokání a bylo by jim odpuštěno, a to Bohem."

Je to omračující kázání, které je **ozvěnou Ježíšových prvních slov v Markovi 1:14-15**: "Čiňte pokání a věřte Božímu evangeliu o Božím království." Bez jasného pochopení evangelia o Království není možné činit pokání a dosáhnout odpuštění! Lukáš 8:12 je stejně strhujícím učením Mesiáše Ježíše. Dábel velmi dobře ví, co je v sázce, pokud jde o inteligentní odpověď a **víru v evangelium o Království**, jak je hlásal Ježíš a všichni autoři NZ: "Když někdo slyší, je vystaven Božímu slovu [evangeliu o Božím království, Mt 13:19; Mk 1:14-15], přichází Dábel a vymaňuje poselství z jeho srdce, **takže mu nemůže uvěřit a být spasen**" (Lk 8:12).

Novozákonní církve věrně hlásala totéž **evangelium o Království** a vyžadovala víru v poselství evangelia o Království předtím, než byli muži a ženy připraveni nechat se **pokřtít ve vodě** a stát se součástí Kristova těla. To je celá pointa **Skutků 8:12**, kterou je snadné si zapamatovat vzhledem k právě probíranému Lukášovi **8:12!**

Jakmile věřící pochopí **evangelium krá-**

lovství, musí vytrvat v poslušné víře až do konce. „Někteří lidé,“ učil Ježíš, „věří **chvíli** a pak odpadnou“ (Lukáš 8:13). Poselství evangelia o království musí být zachováno a přinést potřebné ovoce, které povede k úspěšnému vstupu do Božího království a k jeho zdědění, až přijde Ježíšův budoucí návrat (jeho parousia).

Ve Spojených státech amerických si prezident po svém zvolení před nástupem do funkce vybírá svůj kabinet a hledá nejkvalifikovanější a nejtalentovanější pracovníky pro různé vládní funkce. Přesnou paralelu najdeme v biblickém učení a kázání o Království. Ježíš, Mesiáš a Král Království, se "věnoval podnikání svého Otce" (Lk 2:49) - a věnuje se mu dodnes, když vybírá ty, kteří budou poctěni vládními posty v historicky první skutečně úspěšné světové vládě (Dan 7:18, 22, 27; 1 Kor 6:2; 2 Tm 2:12; Zj 5:10; 20:1-6; Lk 19:17: "Výborný služebníku, máš být pověřen řízením deseti měst").

"Kéž přijde tvé království!" (Mt 6:10). Boží království rámuje Pánovu modlitbu jako ústřední a nejdůležitější téma velkého Božího světového plánu. Daniel 7:27 je úžasnou vizí světa a jeho společností, jaké budou, až zazní sedmá polnice oznamující Mesiášův návrat (Zj 11:15-18). Použijte Lukáše 23:42-43 jako dar světla pro své křesťanství. Toto by měla být vaše modlitba a naděje: „Vzpomeň si na mě, až přijdeš do svého království!“ „Amen, pravím ti dnes [všimněte si, kde je čárka!], budeš se mnou v ráji.“

Jen jeden dar?

Carlos Xavier

The Way International učí, že neexistuje devět darů ducha, ale pouze jeden – a tím darem je svatý duch. Tento jediný dar se pak v každém věřícím projevuje jako devět „projevů“. Učí, že každý křesťan může – a měl by – uplatňovat všech devět projevů:

„Dal KAŽDÉMU věřícímu schopnost uplatňovat VŠECH devět projevů.“

„Obdrželi jsme dar svatého ducha... Máme pravomoc a právo uplatňovat tuto vrozenou sílu tím, že využíváme všech devět pro-

jevů tohoto jediného daru. Právě teď můžeme projevit sílu z výšin!“²

The Way seskupuje takzvaných „devět projevů“ podle funkce:

- Projev: mluvení v takzvaných „jazycích“, výklad, prorocství;
- Zjevení: moudrost, poznání, rozlišování;
- Přenos: víra, zázraky, uzdravování.

Tento názor zastával Victor Paul Wierwille, zakladatel hnutí Way International. Někteří odnože hnutí Way stále učí totéž. Na druhou stranu většina letničních nebo charismatických skupin nevěří, že každý křesťan disponuje všemi devíti dary.

Wierwille učil, že slovo „dary“ může označovat něco vlastního nebo přirozeného, zatímco slovo „projevy“ zdůrazňuje jejich dynamickou, situační povahu, aktivovanou svatým duchem pro společné dobro církve.

Wierwille učil, že bychom neměli mluvit o „darech“ v množném čísle. To však přímo odporuje Písmu. 1. Korintánům 12:4 jasně říká: „Jsou různé dary, ale tentýž duch. A Římanům 12:6 říká: „Máme různé dary podle milosti, která nám byla dána.“ V obou těchto verších mají všechny standardní překlady slovo „dary“ v množném čísle, což je překlad řeckého slova *charismata* v množném čísle.

To odpovídá standardnímu slovníkovému významu slova *charismata*, odvozeného od slova *charis* (milost), které znamená něco, co je dáno zdarma. (BDAG, Thayer, TDNT).

The *Greek-English Lexicon of the New Testament* dodává: „Liší se od pojmů jako *phanerosis*, který označuje zjevení nebo projev.“³

Pavel přirovnává duchovní dary (*charismata*) k částem těla. Každý člověk dostává jiný dar, a ne všech devět (1 Kor 12:4–11). Tím je zajištěno, že tělo, církve, není složeno ze stejných částí těla, např. nejsme všichni nohy, hlavy atd. A žádný křesťan není sám o sobě celým tělem!

Pavel dále zdůrazňuje svůj názor tím, že klade několik otázek, na které je zřejmá odpověď „Ne!“: „Ne všichni přece konají zázraky, nebo ano? Ne všichni mají dar uzdravování, nebo ano? Ne všichni mluví v různých

² theway.org and thewayinternational.com

³ *Greek-English Lexicon of the New Testament*:

Based on *Semantic Domains*, 2. ed., sv. 1, 1989, s. 568 (Domain 57.103)

jazycích, nebo ano? Ne všichni vykládají, nebo ano?“ (1 Kor 12:29–30).

To znamená, že každý křesťan nevykonává „všech devět projevů“ – nebo „všech devět po celou dobu“, jak se mylně učilo! Každý křesťan dostává podle Boží vůle konkrétní dary (nikoli projevy).

Učit jinak by znamenalo vyvíjet tlak na ostatní křesťany tím, že by je to mohlo vést k falešným nebo vynuceným zážitkům. Učení, že všichni věřící dostávají stejný dar se všemi devíti projevy, může také vést k pýše nebo dokonce k sebeklamu.

Nejhorší na tom je, že to křesťany svádí k přesvědčení, že mohou vědomě hřešit, pokud „vždy plní všech devět bodů“, přičemž primární důraz je kladen na „mluvení v jazycích“. Vytváří to falešný pocit, že vaše spása je zajištěna, bez ohledu na to, co děláte (cizoložství) nebo říkáte (sprostá mluva).

Doporučil bych čtenáři, aby si znovu přečetl 1. Korintským 12–14, Římanům 12 a Efezským 4, a to s pomocí standardních biblických studií, lexikonů a slovníků.

Komentáře

„Četl jsem vaše knihy znovu a znovu. Neustále mě ohromuje rozsah vašich znalostí a hloubka detailů. Jak jste vy i jiní poukázali, naše víra je ovlivněna řeckým myšlením. Uvědomil jsem si, že v hodinách nedělní školy chybí kontext týkající se „Zákona, proroků a spisů“, který poskytoval kontext pro učení Ježíše a apoštolů.“ — E-mail

„Moc děkuji za pomoc při uskutečnění mého cíle, kterým bylo přijetí křtu v Metro Manila na Filipínách. Náš Nebeský Otec na svém trůnu milosrdenství mi tento sen splnil prostřednictvím našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.“ Filipíny

„Chtěl bych poděkovat vám a Barbaře za dva skvělé články v lednovém vydání – oba se zabývají tématy, o kterých kážeme našim lidem v církvi. S tím, jak umělá inteligence rychle ovládá svět a přináší mnoho velkých výhod, je pro lidi stále těžší rozeznat pravdu od klamu. „Mnozí“ odpadnou, než se Ježíš vrátí. Jak říká Barbara, následujeme bez rozmyslu stádo, nebo následujeme Pastýře? Většina lidí prostě následuje dav a kráčí po široké cestě. Také váš článek o Království je jasný a dobře zaměřený. Dnešní evangelium se zaměřuje na spásu v nebi, což odvádí lidi od pravého evangelia Mesiáše a evangelia Království.“ – Honkong

• „Právě jsem dočetl knihu *Jesus Practiced What He Preached* od Carlose Xaviera. Všem vřele doporučuji jeho knihu. Přečetl jsem si také lednové číslo časopisu

Focus a článek Barbary mě velmi oslovil. Stejně tak i váš. Časopis *Focus* je skutečným požehnáním pro všechny, kdo ho čtou.“ — Kanada

Má populární křesťanství nějaký smysl?

Ježíš, Syn Boží, který je věčný Bůh a nesmrtelný, zemřel, aby ti, kteří již mají „nesmrtelnou duši“, mohli získat nesmrtelnost. Pokud nepřijmeš smrt nesmrtelného Boha, ten Bůh, který je plný soucitu a milosrdenství, tě bude mučit v pekelném ohni navěky.

Pokud přijmete smrt a vzkříšení druhé osoby Trojjediného Boha, Ježíše, v okamžiku smrti ve skutečnosti nezemřete, ale budete pokračovat v životě buď v blaženosti v nebi (ačkoli Ježíš řekl, že jeho následovníci zdědí zemi a budou vládnout jako králové na zemi), nebo budete navždy mučeni v ohnivém pekle, které nyní existuje.

Ježíš jako Syn Boží byl vševědoucí. Přesto jako Syn Boží, tj. Bůh, prohlásil, že nezná určité skutečnosti, které znal pouze jeho Otec (Marek 13:32).

Láska je znakem pravých křesťanských věřících, ale pokud někdo nesouhlasí s tím, že jediný Bůh Bible je ve skutečnosti tři osoby, musí být odmítnut jako kacíř a měl by očekávat, že bude navždy hořet v pekelném ohni. V minulosti předvídal přední křesťanský mluvcí (Jan Kalvín) peklo tím, že nechal takového kacíře (Michaela Serveta) upálit na hranici (v roce 1553)..

Zlí budou souzeni a potrestáni navždy, až se Ježíš vrátí, ale zlí mrtví jsou již trestáni v pekelném ohni, ještě než se Ježíš vrátí, aby je soudil a odsoudil..

Pokud máte potíže uvěřit, že věčný, vševědoucí a nesmrtelný Bůh zemřel, že nezná určité skutečnosti (Marek 13:32) nebo že milosrdný Bůh hodlá navždy mučit mnoho svých stvoření, možná budete chtít hledat rozumnější a zdravější způsob, jak porozumět Bibli. Podívejte se prosím na naši stránku. **focusonthekingdom.org** na to, co považujeme za mnohem méně matoucí výklad křesťanské víry.

„Výklad obsažený v knize *Jesus Practiced What He Preached* je systematicky dobře uspořádaný a nevyhýbá se složitým argumentům sabatarianů v mém prostředí adventistů sedmého dne. Velmi oceňuji rozsáhlý výzkum a pečlivou práci, která byla vynaložena na napsání této knihy. Bravo, Carlosi a ostatní!“ — Česká republika

„Chci poděkovat Anthonymu Buzzardovi, protože už roky čtu jeho články a sleduji jeho videa. Díky němu jsem se mohl stát unitářským křesťanem.“ Turecko